

РЕШЕНИЕ

№ 5515

гр. София, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11337** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от И. К. Б. от [населено място], чрез адв. Г. Т. срещу Ревизионен акт № Р-22221019007092-091-001 от 20.07.2020г., в частта, с която е изменен с Решение № 1531/05.10.2020 г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С.. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен - издаден в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени процесуални нарушения. Счита за незаконосъобразно начисленото салдо на ревизираното лице, както и че извършените разходи надхвърлят доходите. В РД и РА се съдържат констатации относно реализирани доходи през ревизирания период. Счита, че е налице изтекла погасителна давност, по отношение на лихвите. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника си адв. Т. поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разходи.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител юрк.М. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019007092-020-001 от 06.11.2019 г., връчена по електронен път на 25.11.2019 г., е възложено извършването на ревизия на И. К. Б. с обхват установяване на задълженията за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за 2017 г. Заповедта е издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019007092-092-001 от 24.04.2020 г., връчен по електронен път на 14.05.2020 г. Срещу констатациите в ревизионния доклад е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е прието като процесуално допустимо, но разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221019007092-091-001 от 20.07.2020 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на ревизираното лице на 20.07.2020 г. по електронен път.

С процесния РА на И. К. Б. са установени задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ общо в размер на 7 346,53 лв. за 2017 г., както и лихви за забава в размер на 1 657,18 лв., следствие от установени обстоятелства в хода на ревизията, а именно - през 2017 г. физическото лице е продавало стоки по електронен път, за което е получило недеklarирани доходи в общ размер на 48 749,33 лв., както и превод в размер на 100 паунда, или 227,55 лв. – получен превод по банковата сметка от Великобритания.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и видове данъчни задължения.

Не е спорно, че И. К. Б. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Лицето няма регистрация като ЕТ по реда на ТЗ и по реда на ДОПК. По данни от програмен продукт С. е установено, че И. К. Б. е бил назначен на трудов договор през ревизирания период в дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] на длъжност „продавач-консултант“ – от 18.07.2017 г. до 02.04.2018 г.

С цел установяване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на задълженията на ревизираното лице са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/, с което са изискани всички данни и доказателства във връзка с извършвана електронна търговия, писмени обяснения за дейността, изясняване механизма на придобиване, съхранение и продажба на стоки по електронен път и др. В отговор са предоставени писмени обяснения, както и редица документи /договори, приемо-предавателни протоколи/, свързани с електронната продажба на стоки през разглеждания период; Сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ от 25.01.2019 г. за сумата от 2 673,97 лв., като след приспадане на нормативно признатите разходи /668,49 лв./ е изчислен облагаем доход в размер на 2 005,48 лв., съответно удържани задължителни осигурителни вноски за сметка на лицето по

Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 64,18 лв., съответно удържан данък по чл. 43 от ЗДДФЛ – 194,13 лв. и сума за получаване 1 747,17 лв.; Служебна бележка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ от 01.02.2019 г. за изплатена сума от [фирма] през 2018 г. в размер на 2 005,48 лв., съответно удържани задължителни осигурителни вноски за сметка на лицето по КСО и ЗЗО в размер на 64,18 лв., съответно удържан данък по чл. 43 от ЗДДФЛ – 194,13 лв.; Годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ от 17.04.2019 г., за получени доходи през 2018 г., в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“ е деклариран полученият облагаем доход от 2 005,48 лв.

Съгласно предоставените доказателства, органите по приходите са установили, че през ревизирия период лицето е извършвало търговска дейност по смисъла на чл. 1 от Търговския закон /ТЗ/, свързана с продажба на стоки, търгувани по електронен път и доставяни до крайните клиенти чрез куриерско дружество [фирма]. В своите писмени обяснения жалбоподателят е декларирал, че извършваната електронна търговия с различни видове стоки е от името на дружество [фирма], ЕИК[ЕИК]. По негови данни, стоките били доставяни до клиентите чрез куриерско дружество [фирма] от негово име, като сумите от наложените платежи впоследствие са предавани на дружеството-собственик на стоките.

Видно от присъединените доказателства, при ПУФО на ревизираното лице, приключила с Протокол №П-22221018194714-073-001/25.09.2019 г., е извършена насрещна проверка и на представения като възложител на описаните услуги [фирма]. Предмет на дейност на дружеството е покупка на стоки или други вещи с цел препродажба и др. В отговор на връчено по електронен път ИПДПОЗЛ, на 08.04.2019 г. контрагентът е предоставил Служебна бележка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ от 01.02.2019 г. за изплатена сума през 2018 г. в размер на 2 005,48 лв., съответно удържани задължителни осигурителни вноски за сметка на лицето по Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване в размер на 64,18 лв., съответно удържан данък по чл. 43 от ЗДДФЛ – 194,13 лв. От страна на [фирма] са предоставени и писмени обяснения, в които декларира, че са през 2017 г. са използвани услугите на проверяваното физическо лице по повод осъществявана дейност по продажба на стоки чрез договор за спедиция и дистрибуция. Уточнено е, че стоките предмет на договора, са получавани в складовите бази на дружеството -@@11@[жк],@@12@[жк], продажбата им и последващата реализация не е контролирана от дружеството, а сумите, получени от продажбите са предавани, за което са представени документи. Твърди се, че дължимите суми към И. Б. са предадени и отчетени по законовият начин и са подадени регистрите към НАП - чл. 73. Проверяваното лице е декларирало, че услугите са „осъществени от жалбоподателя“, „приети са“, „отразени са като приход и е отчетен положителен финансов резултат“. Трудът за същите е изплатен в брой и няма претенции към лицето.

От събраните в двете производства доказателства е установена следната хронологична обстановка:

С общо седем идентични договора – от 11.06.2017 г.; 12.07.2017 г., 24.07.2017 г., 06.08.2017 г., 21.08.2017 г., 01.09.2017 г., 15.09.2017 г., сключени между жалбоподателя и [фирма] е договорено представителство, дистрибуция на стоки пред спедиторски и куриерски фирми, като И. К. Б. е следвало да получава и предава стоките като пратки и парични средства от името и за сметка на възложителя. За

извършената дейност е определена комисионна от 5% от стойността на продадените и заплатени стоки, която е дължима „в брой, след Служебна бележка по чл. 45 от ЗДДФЛ“, като не е уточнен срок на плащане. По преписката са налични общо седем приемо-предавателни протоколи, както и седем приходни касови ордера, съвпадащи като дата и стойност - 11.07.2017 г. - 9 998,53 лв.; 23.07.2017 г. - 8 263,81 лв.; 05.08.2017 г. - 9 294,61 лв.; 20.08.2017 г. - 7 269,09 лв.; 31.08.2017 г. - 9 386,42 лв.; 14.09.2017 г. - 4 747,20 лв.; 30.09.2017 г. - 4 519,82 лв. В приемо-предавателните протоколи е записана стойността на продадените, дистрибутирани стоки и дължимото възнаграждение. Според дадените писмени обяснения сумата за извършените услуги е получена на 25.01.2018 г., за което е издадена и „Бележка сметка за изплатени суми №2.25.01.2018 г.“ за сумата от 1 747,17 лв., а документът Сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ съвпада като номер, но е от 25.01.2019 г., т.е. година по-късно и след започването на ПУФО на И. Б..

Според получените справки от [фирма], дружеството е изпратило общо 384 пратки към отделни физически и юридически лица, с описание „аксесоари“, всяка от които с наложен платеж. Общата стойност на изпратените стоки е в размер на 48 749,33 лв., по дати, както следва: 21.07.2017 г. - 10 пратки на обща стойност 1 146,59 лв.; 22.07.2017 г. - 4 пратки на обща стойност 188,91 лв.; 24.07.2017 г. - 18 пратки на обща стойност 2 299,34 лв.; 25.07.2017 г. - 16 пратки на обща стойност 2 257,67 лв.; 26.07.2017 г. - 15 пратки на обща стойност 2 309,06 лв.; 27.07.2017 г. - 15 пратки на обща стойност 1 454,50 лв.; 28.07.2017 г. - 4 пратки на обща стойност 466,26 лв.; 29.07.2017 г. - 3 пратки на обща стойност 615,03 лв.; 31.07.2017 г. - 23 пратки на обща стойност 1 674,07 лв.; 01.08.2017 г. - 12 пратки на обща стойност 1 526,32 лв.; 02.08.2017 г. - 11 пратки на обща стойност 836,25 лв.; 03.08.2017 г. - 15 пратки на обща стойност 2 222,48 лв.; 04.08.2017 г. - 9 пратки на обща стойност 1 711,26 лв.; 05.08.2017 г. - 3 пратки на обща стойност 1 145,75 лв.; 07.08.2017 г. - 14 пратки на обща стойност 2 252,51 лв.; 08.08.2017 г. - 16 пратки на обща стойност 837,44 лв.; 09.08.2017 г. - 11 пратки на обща стойност 1 247,91 лв.; 10.08.2017 г. - 12 пратки на обща стойност 782,05 лв.; 11.08.2017 г. - 8 пратки на обща стойност 822,15 лв.; 12.08.2017 г. - 2 пратки на обща стойност 137,10 лв.; 14.08.2017 г. - 23 пратки на обща стойност 2 357,47 лв.; 15.08.2017 г. - 14 пратки на обща стойност 1 645,79 лв.; 16.08.2017 г. - 10 пратки на обща стойност 960,43 лв.; 17.08.2017 г. - 11 пратки на обща стойност 1 732,23 лв.; 18.08.2017 г. - 10 пратки на обща стойност 172,89 лв.; 19.08.2017 г. - 4 пратки на обща стойност 468,10 лв.; 21.08.2017 г. - 15 пратки на обща стойност 1 810,94 лв.; 22.08.2017 г. - 22 пратки на обща стойност 4 084,78 лв.; 23.08.2017 г. - 16 пратки на обща стойност 3 853,76 лв.; 24.08.2017 г. - 8 пратки на обща стойност 771,07 лв.; 25.08.2017 г. - 9 пратки на обща стойност 1 315,73 лв.; 26.08.2017 г. - 3 пратки на обща стойност 304,65 лв.; 28.08.2017 г. - 18 пратки на обща стойност 2 998,99 лв. Според справката от куриерското дружество от И. К. Б. са получени 6 върнати пратки и платени 18,70 лв. такси. Според справката за получени наложени платежи, ревизираното лице е получило общо 47 051,08 лв. за 378 пратки, като за част от тях - 128 пратки, от ревизираното лице е платена куриерската услуга в общ размер на 378,84 лв., която е била за негова сметка. Получените суми по дати са както следва: на 31.07.2017 г. - 9 610,43 лв.; на 04.08.2017 г. - 4 555,17 лв.; на 14.08.2017 г. - 9 994,25 лв.; на 21.08.2017 г. - 7 419,95 лв.; на

28.08.2017 г. – 9 992,04 лв.; на 29.08.2017 г. – 2 480,25 лв.; на 01.09.2017 г. – 2 900,99 лв.; на 18.09.2017 г. – 98,00 лв.;

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите не са кредитирали предоставените документи и писмени обяснения, според които ревизираното лице е действало от името и за сметка на [фирма]. Доколкото през 2017 г. не е установено и наличието на декларации за получени суми, е направено е заключението, че И. К. Б. е действал като търговец през ревизираната година, тъй като е получил сумата от 48 749,33 лв. - наложени платежи от изпратени от него стоки през куриерско дружество [фирма].

При анализ на банковите сметки и отговорите на институциите, е взето предвид и обстоятелството, че на 06.02.2017 г. жалбоподателят е получил от V. I. S. превод от Великобритания, чрез платежна система „М.“ сумата от 100 паунда, или 227,55 лв., за които също е прието, че представляват доход, подлежащ на деклариране и облагане с данъци по реда на ЗДДФЛ.

С възражението си срещу ревизионния доклад, И. К. Б. предоставя нови доказателства: копия от общо седем експедиционни бележки, според които [фирма] /продавач/, а ревизираното лице – купувач, за „закупени“ стоки по дати и стойност както следва: 11.07.2017 г. - 9 998,53 лв.; 23.07.2017 г. - 8 263,81 лв.; 05.08.2017 г. - 9 294,61 лв.; 20.08.2017 г. – 7 269,09 лв.; 31.08.2017 г. – 9 386,42 лв.; 14.09.2017 г. – 4 747,20 лв.; 30.09.2017 г. – 4 519,82 лв. В тях са описани стоки по вид и количество - слушалки, кабели, хендсфри, кейсове, зарядно за кола, стойки, протектори, комплект аксесоари, калъф/ съответно на обща стойност 53 479,48 лв. Експедиционните бележки съвпадат като дата и стойност с предоставените приемо-предавателни протоколи и приходно касови ордери. Освен това е предоставено копие от аналитичен регистър на сметка 401 „Доставчици“, която е дебитирана единствено на основание „продажби по договор с И. Б.“, съответно кредитирана единствено с основание „плащане по договор от И. Б.“. Според регистъра „продажбите“ са били на дати: 30.06.2017 г., 31.07.2017 г., 31.08.2017 г. и 30.09.2017 г., а „плащанията“ на 31.07.2017 г.; 31.08.2017 г. и 30.09.2017 г.; регистър на сметка 501 „Каса“ с отразени получените „плащания“ от И. Б.. Освен това са ангажирани и доказателства за произход на стоките – 6 фактури за покупки на различни аксесоари за телефони от [фирма], ЕИК[ЕИК].

Във връзка с установеното, ревизиращият екип е приел, че И. К. Б. е притежавал стоки, за които няма доказателства как са придобити, кой е отчел прихода. Констатирано е, че реализацията на продадените стоки е контролирана единствено от ревизираното лице, при това без да е издавал документи за осъществените продажби. Освен това няма деклариран доход в Годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ през 2017 г. На основание чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, с ревизията е определена годишна данъчна основа за дохода на ревизираното лице като едноличен търговец в общ размер на 48 976,88 лв. /48 749,33 лв. + 227,55 лв./. Съгласно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ е определен данък в размер на 7 346,53 лв., както и лихви за забава.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1531/05.10.2020 г., с което РА е изменен като установения с РА резултат по ЗДДФЛ за 2017 г. и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 7 346, 53 лв. и данък за внасяне и лихва в размер на 1 657, 18 лв. е определен на 7 057, 66 лв., ведно със съответните лихви в размер на 1 592, 02 лв.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-815/20.10.2020 г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ.

В хода на делото са приети и приложени всички доказателства, съдържащи се в преписката, както и представените в с.з. на 10.05.2021г. допълнителни такива.

С оглед оспорване установяване на спорните обстоятелства по делото, е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира въз основа на приобщения доказателствен материал.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществува на правния спор:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства и заключението на ССЕ, съдът намира, че оспореният акт е издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Основната задача на разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията. За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с

допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е върху органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. За да се приложи презумцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

С РА ревизиращите органи са направили съпоставка между имуществото на ревизираното лице и неговите разходи и доходи за 2017 г. и са определили данъчна основа за дохода на ревизираното лице като ЕТ в общ размер та 48 976, 88 лв., във връзка с което е определен данък съгласно чл.48, ал.2 ЗДДФЛ в размер на 7 346, 53 лв. Органите по приходите са счели, че са налице хипотезите на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно, че са налице са данни за укрита приходи от дейността като едноличен търговец. Данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като са посочени относимите хипотези.

С Решение № 1531/05.10.2020 г., издадено от заместник Директор на Дирекция "ОДОП" С. РА е изменен като установеният с него резултат за 2017 г. за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 7 346,53 лв. и данък за внасяне, и лихва в размер на 1 657,18 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 7 057,66 лв., дължим ведно със съответните лихви за забава до окончателното разчитане с бюджета, които към момента на постановяване на РА са в размер на 1 592,02 лв.

Съдът не споделя изводите на ревизиращият екип, като счита същите за необосновани с оглед от събраните по делото доказателства, в това число и от заключението на ССЕ, според която за процесния период не са налице данни за укрита доходи на ревизираното лице.

За изготвяне на заключението си по ССЕ, вещото лице е взело в предвид декларираните и документално установените приходи от И. Б., подробно е описала документите и съставила таблици.

Едно от възраженията на жалбоподателя в настоящото производство е свързано с твърдяната липса на годни доказателства, от които да може да се извлекат данни за облагане, като се сочи, че съдържащата се на магнитен носител информация в табличен вид, цитирана в протокол за проверка, но не представена по делото, не е съставлява основание за приложение на особената процедура по чл. 122 от ДОПК за облагане по аналог на жалбоподателя. В тази насока, на първо място, съдът съобразява законовото положение, съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, че при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в производството по обжалване на ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанието по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните

доказателства.

В конкретния случай, според настоящия съдебен състав, обосновано органите на приходната администрация са възприели наличието на основание за провеждане на ревизия по особения ред по смисъла на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а именно по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Установяват се според съда въз основа на събраното при извършената проверка, материалите от която са приобщени след това към ревизията, че са били налице действително данни за укрити приходи или доходи от страна на жалбоподателя, което категорично съставлява основание по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Следва да се има предвид, че законодателят в посочената разпоредба борави именно с термина данни, а не с термина доказателства. С оглед на представения по делото протокол № 1516450/18.02.2019г. на ТД на НАП-П., офис Х., в който се анализират данните по информационните файлове, предоставени от [фирма], касаещи информация за всички куриерски услуги с подател жалбоподателя, както и за получавани суми, включително и снимки на документи, показващи изплащане в брой на суми по наложен платеж и по пощенски паричен превод в резултат от осъществяване на доставки на множество стоки чрез куриерските дружества, а също и самите обяснения на жалбоподателя, то изводите, че Б. е осъществявал търговска по смисъла на закона дейност, сиреч такава по занятие, са били обосновани, като в тази насока е било налице основанието и по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, защото за така получаваните суми липсват депозирани декларации от страна на ревизираното лице. Наличието на основанието по чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК пък е обосновано от органите по приходите от липсата на представени, независимо от надлежното им изискване от страна на жалбоподателя, на разходооправдателни документи за дейността му и документи за произход на стоките. Посочените последно обстоятелства по-скоро навеждат на налично основание по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, но независимо от това, съдът намира, че в случая са били налице условията по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК. В тази връзка и въпросните данни, които са ползвали органите по приходите, като такива, изпратени им от куриерските дружества, са били приобщени с надлежен протокол на базата и съгласно точното съдържание на отправеното до третите лица искане от приходната администрация. Независимо обаче, че от съдържанието обясненията на жалбоподателя става видно, че същият действително е заявил да е изпращал стоки чрез куриерските дружества, като е осъществявал продажби през сайтове за обяви на електронни магазини, както стана ясно и от представените по делото доказателства, вкл. и от заключението на вещото лице, същият е действал от името и за сметка на търговско дружество [фирма], където е бил назначен на работа по

трудова правоотношение.

В тази връзка е и изслушаното и неоспорено от страните по делото заключение по ССЕ на вещото лице С. А. М., където последната е извършила счетоводен анализ на приходите, осчетоводени в дружеството [фирма] по договорите, сключени с жалбоподателя, и доходите на последния, както и е изчислила алтернативно варианти за размера на доходите на жалбоподателя жалбоподателя Б., като е изключила сумата, касаеща [фирма].

След извършения счетоводен анализ на приходите, осчетоводени в дружеството [фирма] по договорите, сключени с жалбоподателя, и доходите на последния, вещото лице е установило, че по договори за услуги, сключени между жалбоподателя И. К. Б. – в качеството му на изпълнител и [фирма] като възложител, с предмет „Представителство, дистрибуция на стоки пред спедиторски и куриерски фирми, като получава и предава стоките като пратки и парични средства от името и за сметка на Възложителя“, в счетоводството на [фирма] са констатирани записвания по кредита на счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“, както следва:

- 30.06.2017г. – сумата от 9 998,53 лв. за продажби по договор от 11.06.2017г. с И. Б.;

- 31.07.2017г. – сумата от 8 263,81 лв. по договор от 12.07.2017г. с И. Б.;

- 31.07.2017г. -сумата от 9 294,61 лв. по договор от 24.07.2017г. с И. Б.;

- 31.08.2017г. - сумата от 7 269,09лв. по договор от 06.08.2017г. с И. Б.;

- 31.08.2017г. - сумата от 9 386,42 лв. по договор от 21.08.2017г. с И. Б.;

- 30.09.2017г.- сумата от 4 747,20лв. по договор от 01.09.2017г. с И. Б.;

- 30.09.2017 г. сумата от 4 519,82 лв. по договор от 15.09.2017г. с И. Б.. Или общата сума на оборотите по кредита на сметката, за периода от 30.06.2017 г. до 30.09.2017 г. е в размер на 53 479,48 лева.

За изпълнението на цитираните договори респ. за установяване завършването на възложени услуги са съставени приемо-предавателни протоколи, приложени по делото, а за предадени от И. К. Б. и получени от [фирма] суми са издадени приходни касови ордери, подробно описани от вещото лице в Таблица 2 на стр. 3 от ССЕ. Дължимите съгласно чл. 2.1.1. на всеки договор възнаграждения на жалбоподателя са в размер общо от 2 673,97 лева.

На крайните дати на месеците, в които са издадени приходни касови ордери, по дебита на счетоводна сметка 501 „Каса в лева“ на [фирма] са извършени записвания със сумите в колона 3 на Таблица 2

За общата сума на дължимите възнаграждения в размер на 2 673,97 лв. на описаните в ССЕ договори за услуги, посочени по -горе [фирма] е издало на жалбоподателя Сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от

ЗДДФЛ изх.№ 2/25.01.2019 г. и Служебна бележка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ изх.№ 1/01.02.2019 г.

Именно с оглед цитираните договори получената по тях сума от жалбоподателя в размер на 2 673,97 лв. формира размера на доходите на И. К. Б. от дейността по изпълнение на услугите – предмет на договорите, а именно: „Представителство, дистрибуция на стоки пред спедиторски и куриерски фирми, като получава и предава стоките като пратки и парични средства от името и за сметка на Възложителя“.

Същото обстоятелство се доказва и от констатациите на органите по приходите в приложения по делото РД. Видно от стр.6 на същия, търговско дружество [фирма] е подало справка по чл.73 за изплатени суми през 2018г. с вх.№ 224471900406609/15.03.2019г. за жалбоподателя И. Б. с вид на дохода: Посреднически услуги и дистрибуция на стоки в размер на 2 673, 97 лв. получени приходи и удържан данък от 194, 13 лв.

Полученият доход в размер на 2 673, 97 лв. за 2017г. от [фирма], жалбоподателят е декларирал също през 2019г. с ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ, той като видно от доказателствата по делото (сметка за изплатени суми по чл.46, ал.4 ЗДДФЛ), последният е получил сумата на 25.01.2019г.

Следователно, в конкретния случай, въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема, че е опровергана презумираната с нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК истинност на направените от органите по приходите фактически констатации конкретно досежно релевантните за определянето на данъчната основа обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК данъчната основа се определя след анализ на обстоятелствата, регламентирани в чл. 122, ал. 2, т. 1 – т. 16, като органът по приходите следва да разгледа, анализира и да приложи тези от нормативно предвидените обстоятелства, които биха му позволили да определи основата за облагане по възможно най-достоверния и обективен начин по отношение на ревизираното лице, при съобразяване на основните принципи на облагане, въведени в съответния материален закон. На първо място, видно е, че в РД за определяне на основата за облагане е обосновано приложението на обстоятелствата по т. 4 и по т. 8 на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, , като е посочено, че по т. 4 "официалните документи и документите с достоверни данни" са взети предвид предоставените от [фирма] документи и данни, сканирани и записани на оптичен носител и подписани с електронен подпис от оторизиран служител, а по т. 8 "брутните приходи/доходи (оборота), като документи, доказващи размера на приходите са използвани пак предоставените от [фирма] товарителници за изпратени пратки и документи за изплатени суми (разписки за прием на паричен превод и разходни касови ордери),

както и данните, обобщени в изпратените таблици. Същевременно обаче, става ясно, че в рамките на проведеното ревизионно производство посочените документи не са били действително събрани и анализирани от органите по приходите, както и не са представени като част от административната преписка, а са само споменати в приложения по делото протокол № 1516450/18.02.2019г. на ТД на НАП-П., офис Х.. Вместо това, същите са се задоволили само и единствено оценка на съдържащите се на магнитните носители данни в табличен вид, както и снимки на документи, които също са били приложени на магнитни носители, изпратени от куриерските дружества и са определили размер на приходи, като са посочили да са имали предвид само тези записи, които носят името на жалбоподателя и да са извадили размера на върнати от него суми, които вероятно произтичали от върнати пратки от клиенти. Според съда, въпросните справки в табличен вид, както и преснимани и качени на електронен носител снимки на документи, дори и да се съдържат в преписката не съставляват годни доказателства, още по-малко същите могат да се вземат предвид изобщо като документи с достоверни данни и особено като официални документи, каквото е основанието по чл. 122, ал. 2, т. 4 от ДОПК. Налице е трайно установена съдебна практика на ВАС, която се споделя и от настоящия съдебен състав, относно характера на посочените справки в табличен вид и снимки, които се изпращат на приходната администрация от куриерските дружества. Така в редица решения, както например Решение № 2488/2020г. по адм. дело № 9264/2019г., решение № 6648/2020 г. по адм. дело № 2823/2020 г., Решение № 14709/2019 г. по адм. дело № 5763/2019 г., Решение № 9330/2020 г. по адм. дело № 13306/2019 г., решение № 1558/2020 г. по адм. дело № 6524/2020 г., Решение № 2087/2021 г. по адм. д. № 9700/2020 г. и др. на ВАС е прието категорично, че въпросните таблици, както и снимки, не съставляват електронен документ по смисъла на чл. 184 от ГПК във връзка с чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, както и че изобщо нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена в табличен вид информация, съставена от трета, неучастваща в спора страна. В тази насока и не могат да бъдат приети и анализирани като писмени доказателства и направените и приложени по делото разпечатки на фотоснимките на документи от представените магнитни носители, защото същите не съставляват препис от документ по смисъла на чл. 183 от ГПК, поради което наличието или липсата им по делото е ирелевантна в случая. Сиреч, приходната администрация на практика е изградила изводите си относно определяне на основата за облагане с данъци въз основа данни, цитирани в протокола на приходната администрация за извършена проверка на информация, съдържаща се на диск, получен в отговор на ИПДПОТЛ №

П-22221018194714-041/05.11.2018г. от Е. Е. О., а не на годни доказателства за конкретно реализираните от страна на жалбоподателя приходи от продажби по интернет, от които не може да се направи обоснован извод за реално извършени продажби и получени приходи именно в сочения размер по РД, вместо да изиска оригиналите на документи, за които са били налични данни относно вида и местонахождението им. В крайна сметка, от събраните по настоящото дело доказателства, се установява, че не са изпратени всички документи от куриерското дружество, за да се установи дали са били реално подписани за приел сумата от страна на жалбоподателя.

Ревизията е проведена по особенния ред на чл. 122 от ДОПК, като приходните органи необосновано са счели, че са налице предпоставките на ал. 1, т. 2 от цитираната норма. За определяне на данъчната основа по този ред е достатъчно да се установят данни за укрити приходи или доходи. В случая направените от приходните органи фактически констатации постъпленията през процесния период недвусмислено сочат липсата на такива приходи, поради което съдът приема, че са незаконосъобразни изводите за наличие към момента на започване на ревизионното производство на данни за укрити приходи и законосъобразно ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК

С оглед гореизложеното, съдът намира жалбата за основателна и като такава ще следва да бъде уважена, а ревизионният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен в потвърдената и изменената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчен период 2017 г. и съответните лихви към тях.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 1 310 лв. /10 лева държавна такса., 400 лв. депозит за вещо лице по ССЕ и 900 лв. за адвокатско възнаграждение/, съгласно представения по делото списък на разноските.

Във връзка с гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. К. Б., Ревизионен акт № Р-22221019007092-091-001 от 20.07.2020г., изменен с Решение № 1531/05.10.2020 г., издадено от Директора на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., като установения с РА резултат по ЗДДФЛ за 2017 г. и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 7 346, 53 лв. и данък за внасяне и лихва в размер на 1 657, 18 лв. е определен на данък по ЗДДФЛ в размер на 7 057, 66 лв., ведно със съответните лихви от 1 592, 02 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на И. К. Б., ЕГН: [ЕГН], сумата от 1 310 /хиляда триста и десет/ лева, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: